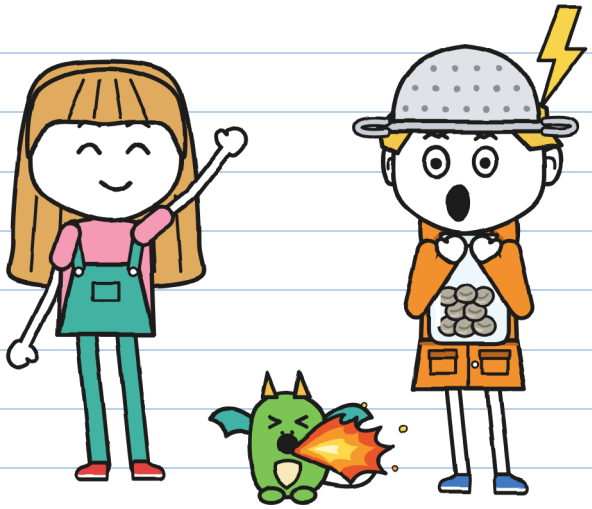
LIVRĂRI IMPOSIBILE · 2

A nu se deschide înainte de tunet

Lui Eriksson

(caietul lui Guni)

MĂRIME L
Nivel avansat · 11+

LIVRĂRI IMPOSIBILE · 2

A nu se deschide înainte de tunet

Text și ilustrații: Lui Eriksson

MĂRIME L · Nivel avansat · 11+

Versiunea în limba română: LinguAula

Prima ediție: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Se poate fotocopia liber, pentru clasă și pentru acasă.

A doua carte din serie. Prima: „Pachetul ăsta mușcă”.

LinguAula

Lucrează fiecare capitol pe linguaula.com

Niciun tunet n-a fost rănit în timpul scrierii acestei cărți. –J.

Și al nimănui altcuiva. –J.

Dacă îl găsești, nu-l deschide înainte de tunet.

DOAR ÎN POVESTE

Ștampila asta arată ce se întâmplă doar în poveste: tu să nu faci așa. Dacă ține mai multe pagini, scrie DE AICI și PÂNĂ AICI. Pe o furtună adevărată, ascultă pagina 76. –J.

CINE E CINE

Guni. Curier de sâmbătă. Vânător de furtuni (mai mult sau mai puțin). Caietul ăsta e al lui.

Julita. Numără secundele dintre fulger și tunet. Scrie cu verde și semnează J.

Fărâmiță. Dragoniță. Copiază tot ce face Guni. Tot.

Toni. Livrează pentru FULGER, pe bicicletă. În zece minute sau gratis.

Flora. Grădinăreasa de pe strada Canalului nr. 9. Nu semnează pietre.

Vera. Îngrijește dragoni la Casa Dragonilor, lângă casa Florei. Fărâmiță locuiește cu ea.

Mara. Proprietara magazinului Livrări Imposibile. Poartă pălărie de vrăjitoare. Știe mai multe decât spune.

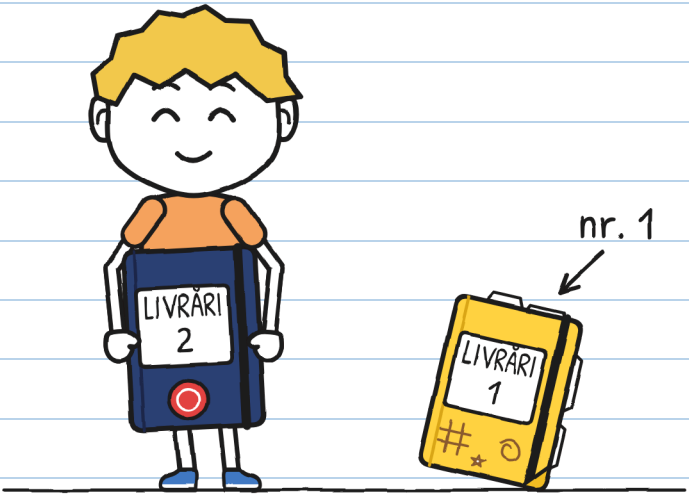

R. Trimite pachetele pe care nimeni nu reușește să le livreze. Nimeni nu-i rostește numele.

CAIET DE LIVRĂRI 2
de Guni

OFICIAL.

„Oficial” înseamnă că îl citesc eu prima. Oficial. –].

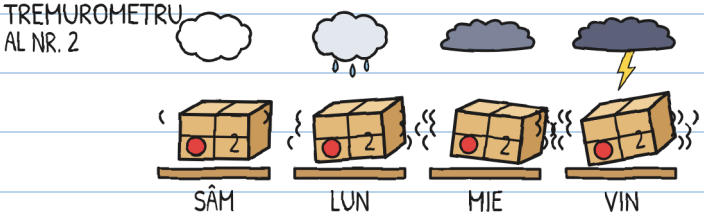
Caietul 1 s-a terminat: e plin. Pe ăsta mi l-a dat Mara, proprietara magazinului, cu ștampila magazinului pe copertă. Zice că în caietele oficiale nu se desenează. Vom vedea.

CAPITOLUL 1

Vânătorul de furtuni

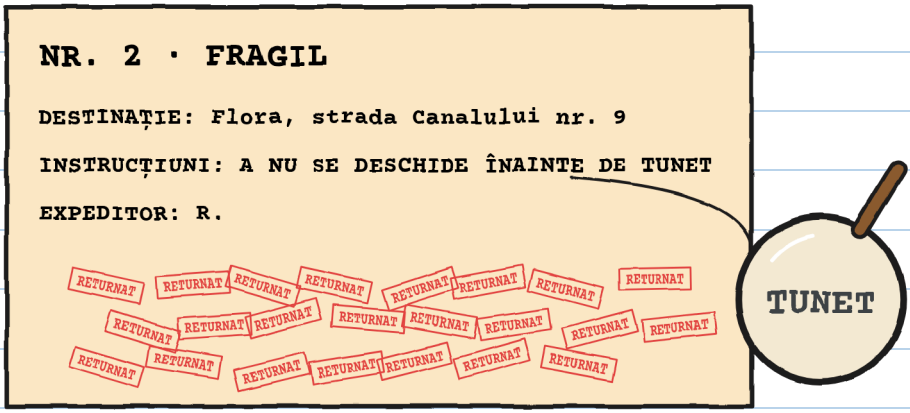
În magazinul Marei e un pachet care tremură. Tremură așa din sâmbăta trecută, în fiecare zi un pic mai tare. Am hotărât să nu-l ating.
Ultimul pe care l-am livrat eu și Julita a fost un ou; acum e o dragoniță care se numește Fărâmiță și copiază tot ce fac.

În magazinul de vizavi de casa mea au rămas nouăsprezece pachete returnate. Și unul pare să se fi săturat să aștepte.

Nu tremură de frică: vine o furtună. Sâmbătă, la șase seara. Am verificat de șase ori prognoza. —J.

Pachetele returnate sunt pachete care se întorc mereu: dacă cel care le primește nu semnează eticheta cu cerneală care nu se șterge (ca aceea din carioca verde a Julitei), în zori se întorc zburând pe raftul lor. Pe toate le trimite aceeași persoană: R.

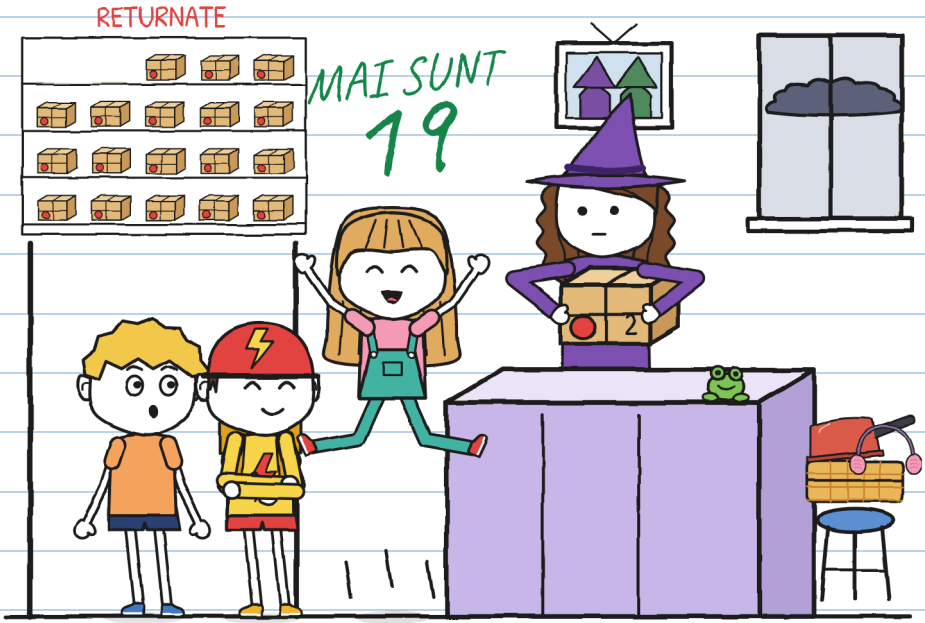
Pachetul nr. 2 avea douăzeci și trei de ștampile RETURNAT.

Douăzeci și trei. Le-am numărat de două ori. —J.

— Eu l-am dus de douăzeci și trei de ori — a spus Mara.
— Și niciodată pe furtună.

Sâmbătă, la ora zece, Mara ne aștepta la tejghea cu pachetul nr. 2 în mâini. Toni era acolo: sâmbăta suntem toți trei pedepsiți în magazin, pentru că am livrat pachetul nr. 1 fără voie.

— Ăsta — a spus Mara — îl livrați voi. Azi după-amiază.

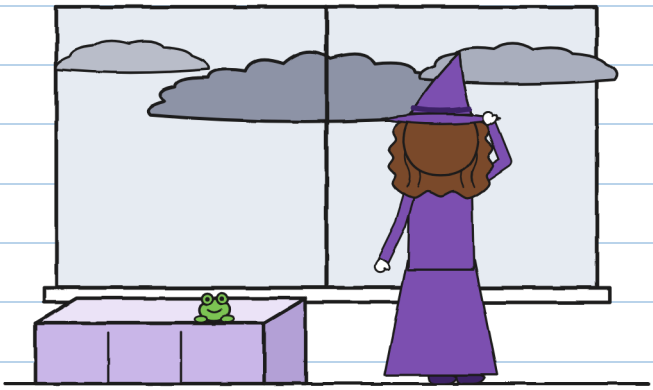
Julita a sărit atât de sus, încât aproape a atins afișul MAI SUNT 19.

Mara a pus trei condiții și le-a numărat pe degete:

1. Plecați la cinci, înainte să vină furtuna, și rămâneți la Flora până trece.
2. Familiile voastre știu deja, și Flora la fel.
3. Regula e cea de pe etichetă: nu se deschide înainte de tunet. Și trebuie să fie tunetul de deasupra: cele de departe nu contează.

— Dar tu nu vii? — a întrebat Julita.

— Eu am treburi aici — a spus Mara, și s-a uitat pe vitrină la cerul care se făcea tot mai cenușiu.

Ce treburi? —].

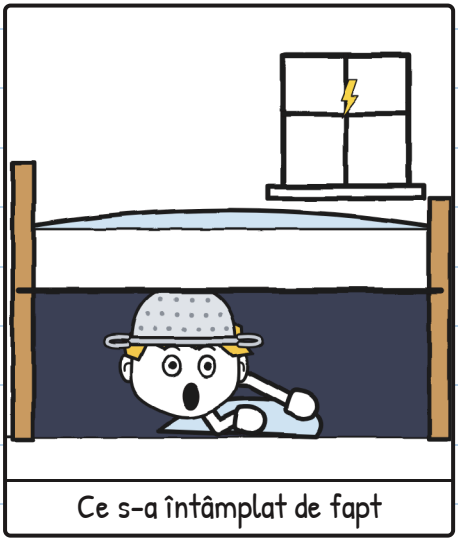
Atunci Julita s-a uitat la mine.
— Ție îți plac furtunile?

Iar eu am spus ce se spune când te privește cineva așa:

— Îmi plac enorm. În vechiul meu cartier eram vânător de furtuni profesionist.

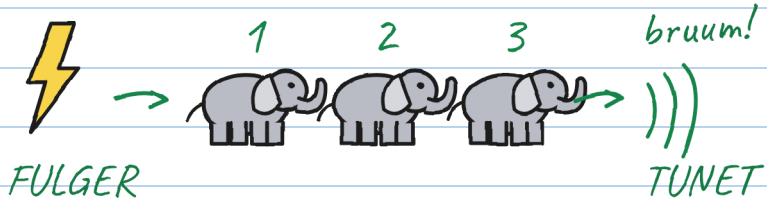
Ce-am spus

Ce s-a întâmplat de fapt

Profesionist de sub pat. —].

Julita m-a învățat să număr o furtună. În caietul meu, fără să ceară voie, ca de obicei:

un elefant, doi elefanți, trei elefanți...

1 elefant = 1 secundă

3 elefanți = 1 kilometru (aproximativ)

0 elefanți = DEASUPRA!

↖ Ăsta e tunetul de pe etichetă.
Cele de departe nu deschid pachetul.

Mai mulți elefanți: fulgerul ăla a căzut mai departe.

Dacă auzi un tunet, chiar și departe: la adăpost!

Ce știi te sperie mai puțin. –].

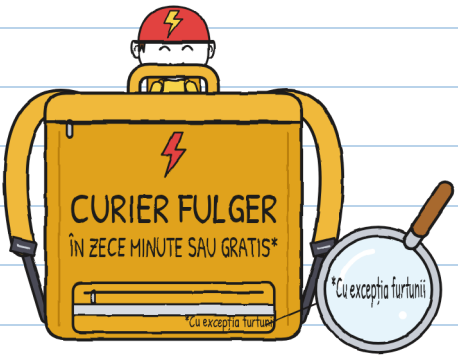
Eu nu aveam nevoie să număr nimic, pentru că mie îmi plac furtunile. Dar am notat, pentru orice eventualitate.

Toni a citit eticheta peste umărul meu și ne-a arătat literele mici de pe rucsac.

— FULGER nu livrează pe furtună.

— Încă nu e furtună — a spus Julita.

Toni a recitit. Despre „încă" nu scria nimic. Și a venit cu noi.

Litere mici, scuză mare. –].

La cinci am fugit acasă după pelerină.

— Pune-o pe cea portocalie — a spus mama din ușă. — Sigur vrei să mergi? Dacă tu, când tună...

— LA REVEDERE, MAMĂ!

„Dacă tu, când tună..." CE? –].

Am trecut Podul Mare, pe care noaptea îl ridică ca să treacă vapoarele, cu cerul din ce în ce mai negru. Pe la mijloc, Julita a salutat apa cu mâna, foarte serioasă: canalul și ea nu se înțeleg.

Departe, s-a luminat cerul. Julita a numărat treizeci de elefanți înainte să audă ceva.

Bruum.

– Fulgerul ăla a căzut la vreo zece kilometri – a spus ea. – Prognoza anunță furtuna pentru ora șase.

– A tunat! – a spus Toni. – Acum se poate deschide?

— Ăsta nu deschide pachetul — a spus Julita —: cel de pe etichetă e cel care sună odată cu fulgerul, zero elefanți. Dar se aude deja, și asta ajunge: la adăpost! Am fugit până pe strada Canalului. Eu m-am prefăcut că n-am auzit niciun tunet.

— Ăsta a fost un hâc? — a întrebat Julita.
— Nu — am spus. — Hâc!

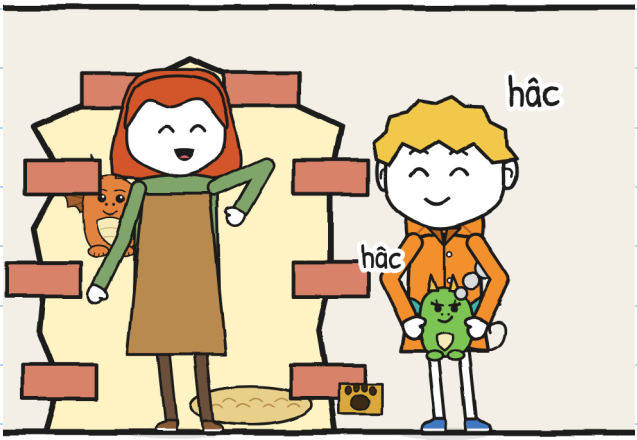
Mi se întâmplă de mic, dar numai la tunete: la fiecare tunet mă apucă o serie de sughițuri, unul la trei secunde, și cu furtuna deasupra nu mă mai opresc. Nu e frică. E ceva ce face corpul meu fără să mă întrebe.

Se numește frică. —J.

Vera ne aștepta deja la ușa Casei Dragonilor, lipită de cea a Florei, cu Fărâmiță în brațe: sâmbăta, Fărâmiță se plimbă cu mine.

— Doar până la Flora: e prima ei furtună — a spus Vera, și mi-a lăsat-o în brațe. — Îți copiază tot, Guni. Și ce simți. Dacă se sperie, nu o trage: se agață. Când trece furtuna, trei lovituri în zid și vin s-o iau.

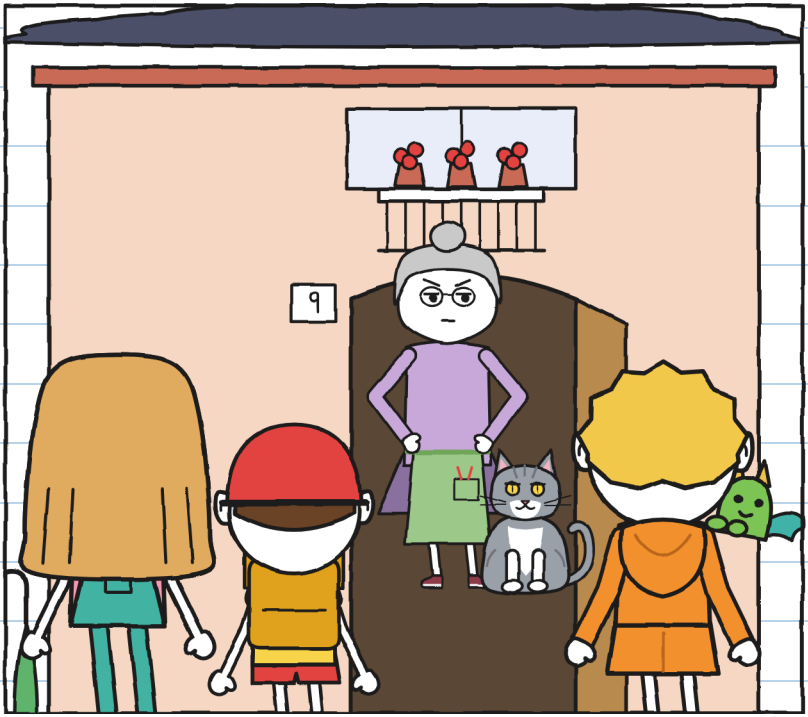
— Eu nu simt nimic — am spus. — Mie îmi plac furtunile.

Departe, a tunat. Eu am făcut hâc. Fărâmiță a făcut hâc și i-a ieșit fum pe nas.

— Înăuntru, imediat — a spus Vera.

Casa Florei e cea cu mușcate: cea cu balconul de unde ne privea o doamnă acum două sâmbete, când căutam ușa Casei Dragonilor. Ușa aceea seamănă cu un zid.

Flora a deschis ușa înainte să batem. S-a uitat la cutie. S-a uitat la cer. S-a uitat la Fărâmiță.

— Dragonița Verei. Să nu-mi pârjolească ferigile — a spus. — Intrați, că vine ploaia. Dar vă avertizez: eu nu semnez pietre.

O POVESTE, ȘASE MĂRIMI

Sunt șase mărimi, de la 3 la 16 ani, și peste 20 de limbi. XXS, XS, S, M și L au aceleași pagini și aceleași desene. XL este un roman. Se schimbă doar felul în care e spusă povestea.

MĂRIME XXS · PRE-A1
JULITA PRINDE SĂMÂNȚA NUMĂRUL ȘAPTE.

MĂRIME XS · A1
Mai rămăsese o sămânță pe podea. Julita a prins-o. Șapte.

MĂRIME S · A2
Alt fulger: pe podea mai rămăsese doar o sămânță. Julita a prins-o. Șapte.

MĂRIME M · B1
La fulgerul următor mai rămăsese doar o sămânță, iar Julita a prins-o. Șapte.

MĂRIME L · B2
Când a fulgerat din nou, pe podea mai rămăsese o singură sămânță, iar Julita a prins-o. Șapte.

MĂRIME XL · B2-C1
Roman ilustrat · 13+

Nivelurile CECRL sunt orientative.

Fiecare în mărimea lui. Aceeași furtună. —J.

PENTRU FAMILII ȘI PROFESORI

Lucrează fiecare capitol pe linguaula.com